

planteja la qüestió de la conveniència de l'augment d'aquests hospital". I acaba dient: "Es pot dir sens temor d'error que a la City de Nova York el zenit en el desenrotllament de les fundacions especials ha estat conseguit, i que en el futur l'evolució hospitalària obehirà a normes fonamentades en l'engrandiment dels hospitals generals".

La situació a Anglaterra reclama una més ample política. La *British Medical Association*, després d'estudiar el problema, ha reconegut la urgència que les Comissions privades locals que existeixen en l'actualitat, tinguin més ample camp d'acció a fi que puguin fer-se càrrec de totes les institucions hospitalàries que existeixen en les llurs àreas i de determinar l'oportunitat de dites institucions, encoratjant la coordinació dels actuals hospitals, siguin generals o especials, depenents de la iniciativa privada o de

l'acció dels municipis, amb les institucions de beneficència per al tractament del malalts. I posar-los en relació sense dificultar l'autonomia interna dels diferents hospitals, i només estimular-los per treballar segons les línies indicades, que favoreixen la iniciativa local, que en les organitzacions d'aquest caràcter tenen un vital interès. De més a més, s'ha recomanat que les Comissions dels Hospitals privats haurien d'organitzar-se formant una Comissió consultiva hospitalària permanent per Anglaterra, i Gales, que representés tots els Comitès dels hospitals privats, actuant d'intermediària entre el Ministre de Sanitat i les Juntes locals en tots els assumptes que afectin la política hospitalària del Ministeri.

El moment és oportú per tal de prendre aquesta orientació, i és millor que vingui dels mateixos hospitals que de fora.